

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/49/2021
Identifikačné číslo spisu: 2318011195
Dátum vydania rozhodnutia: 12.08.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Kliment
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:2318011195.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obvineného O. P., pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 12. augusta 2021 dovolanie obvineného podané prostredníctvom obhajcu JUDr. Olivera Zuzáka proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo 17. septembra 2019, č. k. 3To/109/2019-180, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného O. P. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Galanta (ďalej aj „okresný súd“) rozsudkom z 10. apríla 2019, č. k. 31T/127/2018-154, uznal obvineného O. P. za vinného v bode 1 zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona („Tr. zák.“) a v bode 2 z prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr. zák. na skutkovom základe v ňom uvedenom s tým, že v bode 1 dňa 15. februára 2018 v čase o 14.00 hod. v meste R. na ulici J. pri sebe neoprávnene prechovával plastovú injekčnú striekačku so zlomeným a stlačeným koncom s modrým piestom s obsahom kryštalického materiálu svetlohnedej farby s hmotnosťou 2.188 mg, s priemernou koncentráciou 34,1 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 746 mg absolútneho metamfetamínu, čo predstavuje 21 obvyklých jednorazových dávok drogy, ktoré si predtým v presne nezistenom čase nezisteným spôsobom zadovážil a prechovával až do času, kedy tieto na výzvu policajta dobrovoľne vydal, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok, v bode 2 dňa 3. februára 2018 v čase okolo 20.50 hod. v meste R. na ulici V. cesta pri sebe neoprávnene prechovával zatavenú injekčnú striekačku s obsahom kryštalického materiálu svetlobéžovej farby s hmotnosťou 588 mg, s priemernou koncentráciou 33,2 % hmotnostných metamfetamínu,

obsahujúci 195 mg absolútneho metamfetamínu, čo predstavuje 5 obvyklých jednorazových dávok drogy, ktoré si predtým v presne nezistenom čase nezisteným spôsobom zadovážil a prechovával pre vlastnú potrebu až do času, kedy tieto na výzvu policajta dobrovoľne vydal, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok.

Za to okresný súd obvinenému uložil podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák. a § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere šesť rokov a šesť mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti rozsudku okresného súdu podal obvinený odvolanie, ktoré bolo uznesením Krajského súdu v Trnave (ďalej aj „krajský súd“) zo 17. septembra 2019, č. k. 3To/109/2019-180, podľa § 319 Trestného poriadku („Tr. por.“) zamietnuté. Uznesenie krajského súdu prevzal obvinený 2. decembra 2019 a jeho obhajca 3. decembra 2019.

Proti uzneseniu krajského súdu podal dovolanie obvinený vo svoj prospech prostredníctvom obhajcu JUDr. Olivera Zuzáka podaním z 30. októbra 2020 urobeným elektronickými prostriedkami, doručeným na okresný súd 6. novembra 2020 (č. l. 264 - 266), pričom odkázal v tomto smere aj na písomné podanie obvineného označené ako dovolanie z 19. marca 2020, ktoré bolo doplnené písomným podaním z 28. apríla 2020 (doručené na okresný súd 20. marca 2020, resp. 4. mája 2020, č. l. 193, 194 - 198). Dovolateľ navrhol, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 1, ods. 2 Tr. por. vyslovil porušenie zákona v príslušných ustanoveniach, zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu a predchádzajúci rozsudok okresného súdu a vec prikázal okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol v inom senáte s tým, že dovolanie podáva z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c), písm. g), písm. h) a písm. i) Tr. por. a § 374 ods. 3 Tr. por. Obvinený uviedol v postate nasledujúce dovolacie námietky

- nepriznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. c) Tr. zák. - spáchal trestný čin v spojitosti s negatívnymi dôsledkami svojej choroby vzhľadom na závery znaleckého posudku č. XX/XXXX MUDr. Straku ohľadom psychickej a fyzickej látkovej závislosti obvineného na opiátoch a psychostimulanciách s tým, že v prípade jej priznania by prevažovali poľahčujúce okolnosti v pomere 2:1 s aplikáciou ustanovenia § 38 ods. 3 Tr. zák. o znížení hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu,
- neaplikovanie § 38 ods. 7 Tr. zák. ohľadom nepoužitia ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák., pretože vzhľadom na okolnosti prípadu (prechovávanie drog v množstve 19 a 5 dávok pre vlastné použitie) je uložený trest odňatia slobody šesť a pol roka neprimerane prísny,
- vzhľadom na okolnosti prípadu v súlade s ustanovením § 39 ods. 1 Tr. zák. na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje pre obvineného aj trest kratšieho trvania a tento mal byť uložený na spodnej hranici rozpätia trestnej sadzby trestu odňatia slobody upravenej podľa vyššie uvedených skutočností podľa dovolateľa v rozsahu do troch rokov,
- krajský súd svoje rozhodnutie dostatočne neodôvodnil, svojvoľne vykladal a aplikoval trestnoprávne predpisy a vôbec sa nezaoberal návrhom obvineného v odvolaní, aby mu bol uložený trest v rozsahu troch rokov, rovnako ho dostatočne neodôvodnil okresný súd a ich rozhodnutia sú teda arbitrárne, čím boli podľa dovolateľa naplnené dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. h), písm. i) Tr. por.,
- krajský súd pochybil, keď obvineného odsúdil v bode 1 podľa nesprávnej právnej kvalifikácie podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. a správne malo byť použité ustanovenie § 171 ods. 2 Tr. zák. s tým, že súd mal posudzovať konkrétne okolnosti prípadu ohľadom druhu a účinnosti konkrétnej omamnej látky, keďže na každého závislého pôsobí iné množstvo návykovej látky a súd sa nevysporiadal s hlavnou otázkou, a to s výškou jednorazovej dávky pre obvineného pribatím dvoch znalcov z odvetvia psychiatrie, pričom bolo poukázané na tzv. spotrebnú držbu v stanovisku trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR sp. zn. Tpj 1/98 a bol pripojený článok ohľadom pojmu obvykle jednorazovej dávky drogy uverejnený na web stránke Právne listy a podľa dovolateľa v tomto ohľade nesprávnym posúdením zisteného skutku

boli naplnené dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. i) Tr. por. a keďže túto nesprávnosť neodstránil ani krajský súd ako odvolací súd, aj dovolací dôvod podľa § 374 ods. 3 Tr. por., - dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. bol podľa dovolateľa naplnený tým, že bolo porušené ustanovenia § 141 ods. 1, § 142 ods. 2 a § 148 ods. 1 Tr. por., nakoľko bol pribratý iba jeden znalec z odvetvia psychiatrie a nie dvaja znalci, prípadne malo byť nariadené vyhotovenie znaleckého posudku podľa § 147 ods. 1 Tr. por. s poukazom na dlhodobú závislosť obvineného na opiátoch a psychostimulanciách.

K podanému dovolaniu sa vyjadrila Okresná prokuratúra Galanta písomnými podaniami z 30. novembra 2020 a 1. marca 2021 (doručenými na okresný súd 8. decembra 2020 a 9. marca 2021, č. l. 272 - 273 a 283 - 285), ktorými navrhla dovolanie odmietnuť podľa § 382 písm. c) Tr. por. Vo vyjadreniach bolo predovšetkým poukázané na to, že obvinený dovolaním napáda aj výrok o vine, hoci na hlavnom pojednávaní obvinený urobil vyhlásenie k obžalobe, že je vinný, teda výrok o vine nebol napadnutý odvolaním, a preto s poukazom na § 369 ods. 2 písm. b) a § 372 ods. 1 Tr. por. dovolanie v tomto ohľade smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné a k rovnakému záveru dospel vyjadrovateľ aj ohľadom namietania dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. s tým, že duševný stav obvineného nebolo potrebné skúmať, keďže netrpel žiadnou duševnou poruchou, pričom podľa platnej právnej úpravy aj v prípade nariadenia skúmania duševného stavu obvineného sa tento skúma jedným znalcom z odvetvia psychiatrie. Pokiaľ obvinený v dovolaní namieta uloženie neprimerane prísneho trestu, bolo poukázané, že nesúhlas s vyhodnotením kritérií uvedených v § 34 až § 39 Tr. zák. nenaplnia dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por.

Spisový materiál bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „Najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) na rozhodnutie o podanom dovolaní 28. júna 2021 a vec napadla na rozhodnutie do senátu 5T, ktorý podľa daného rozvrhu práce Najvyššieho súdu rozhoduje v zložení JUDr. Juraj Kliment, JUDr. Peter Hatala a JUDr. Peter Štíft (predtým predložený spis 25. januára 2021 bol prípisom predsedu senátu 5T vrátený ako predčasne predložený, pretože okresný súd riadne nevykonával úkony podľa § 376 Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 371 ods. 4 prvá veta Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a) až g) nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Podľa § 371 ods. 5 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. i) a podľa odseku 3 nemožno použiť, ak zistené porušenie zákona zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného.

Podľa § 374 ods. 3 Tr. por. v dovolaní možno uplatňovať ako dôvod dovolania aj konanie na súde prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci,

odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Po predložení veci Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného spolu s predloženým spisovým materiálom a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por.], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov (§ 372 ods. 1 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Zároveň, ale zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Tr. por., pretože nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok určený na nápravu v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia na úrovni riadneho opravného prostriedku. Dovolanie, preto možno podať iba proti niektorým druhom súdnych rozhodnutí vydaných v trestnom konaní (sú výslovne uvedené v § 368 ods. 2 Tr. por., pričom minister spravodlivosti môže podať dovolanie aj proti rozhodnutiam uvedeným v § 371 ods. 2 Tr. por.), a to iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por. a dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 2 Tr. por.), pričom dovolací súd je viazaný uplatnenými vecnými dôvodmi dovolania (dovolateľom vytýkanými chybami) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, resp. z iných, dovolateľom neuvedených pochybení (§ 374 Tr. por., § 385 Tr. por.). Dovolací súd pri náprave namietaných pochybení preskúma v zásade tie nedostatky, ktoré boli preskúmané už v odvolacom konaní a neboli napravené odvolacím súdom ako aj pochybenia spôsobené odvolacím súdom. Tomu zodpovedá aj obmedzenie možnosti podať dovolanie v prípade, keď neboli využité riadne opravné prostriedky (§ 372 ods. 1 Tr. por.) a povinnosť obsahovo namietat skutočnosti známe v pôvodnom konaní zakladajúce niektoré z dovolacích dôvodov najneskôr v odvolacom konaní (§ 371 ods. 4 Tr. por.). Obsah konkrétne uplatnených vytýkaných chýb a tvrdení, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, by mal vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pričom v skutočnosti obsahuje argumenty a tvrdenia stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu alebo iného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Tr. por., ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

Uplatnené dovolacie námietky obvineným je potrebné v zásade rozdeliť do dvoch skupín vzhľadom k tomu, že zo spisu vyplýva, že obvinený na hlavnom pojednávaní k obom skutkom obžaloby urobil vyhlásenie, že je vinný, ktoré aj okresný súd prijal a dokazovanie sa vykonávalo len ohľadom výroku o treste, pričom odvolanie obvineného podané proti rozsudku okresného súdu sa týkalo len výroku o treste, keď bolo v podstate namietané nepriznanie určitej poľahčujúcej okolnosti a z toho vyplývajúci namietaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a neprímeraná prísnosť uloženého trestu.

Do prvej skupiny dovolacích námietok treba teda zaradiť tie, ktorých podstatou je namietanie výroku o vine. Pokiaľ obvinený v dovolaní poukazuje na nesprávnu právnu kvalifikáciu skutku s tým, že aj v prípade skutku v bode 1 rozsudku okresného súdu malo byť konanie právne posúdené podľa § 171 ods. 2 Tr. zák., resp. že súd mal posudzovať druh a účinnosť omamnej či psychotropnej látky z pohľadu závislosti obvineného na takých látkach, tak uvedené námietky spadajú pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. (namietané je nesprávne právne posúdenie skutku) a keďže obvinený (ani prokurátor) nepodal odvolanie proti výroku o vine, nie je v tomto ohľade splnená podmienka uvedená v § 369 ods. 2 písm. b) Tr. por., podľa ktorého môže obvinený podať dovolanie iba proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa, resp. v § 372 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého oprávnená osoba môže podať dovolanie len vtedy, ak využila svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok (tento by v danom prípade musel byť podaný aj proti výroku o vine, nielen proti výroku o treste). Z týchto dôvodov

sú tieto dovolacie námietky irelevantné a nemôžu byť ani vecne posudzované dovolacím súdom. Pre úplnosť dovolací súd uvádza, že predmetné námietky dovolateľa by boli aj vecne nesprávne, keďže podľa ustálenej súdnej praxe sa za obvykle jednorazovú dávku považuje dávka omamnej či psychotropnej dávky (ako bežne jednorazovo používané množstvo finálneho materiálu, teda nie podľa množstva účinnej látky), ktorá sa u väčšiny užívateľov konzumuje pri jednom použití a takto vyjadruje konzumný priemer (R 87/2015, R 22/2019).

Uvedené platí obdobne z pohľadu namietania dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. ohľadom namietaného znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie s tým, že podľa dovolateľa mali byť pribratí dvaja znalci, a nie jeden znalec, keďže uvedené malo mať vzťah práve k otázke viny (namietanie dlhodobej závislosti obvineného na omamných či psychotropných látkach a z toho vyplývajúca nutnosť väčšieho množstva takej látky na aplikáciu jednorazovej dávky), pričom v konaní nebola zistená ani nutnosť vyšetrenia duševného stavu obvineného podľa § 148 ods. 1 Tr. por., keďže podľa záverov znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie obvinený netrpel žiadnou formou duševnej poruchy (samotná závislosť na omamných a psychotropných látkach nie je dôvodom vyšetrenia duševného stavu danej osoby) a podľa § 142 ods. 1 Tr. por. sa dvaja znalci priberajú zo zákona obligatórne len vtedy, ak ide o pitvu mŕtvol. Rovnako neboli zistené podmienky ani na pribratie znaleckého ústavu podľa § 147 ods. 1 Tr. por., keďže tento možno pribrať len vo výnimočných, obzvlášť závažných prípadoch vyžadujúcich osobitné vedecké posúdenie alebo na preskúmanie posudku znalca.

Do druhej skupiny dovolacích námietok patria tie, ktorými dovolateľ namietal skutočnosti ohľadom uloženého trestu, pričom dovolací súd po ich vecnom posúdení zistil, že tieto nenapĺňajú žiadny z uplatnených dovolacích dôvodov ani iný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ dovolateľ namieta nepriznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. c) Tr. zák., teda že spáchal trestný čin v spojitosti s negatívnymi dôsledkami svojej choroby, tak dovolací súd uvádza, že podľa ustálenej súdnej praxe (R 18/2015) samotné zistenie či nezistenie určitej poľahčujúcej alebo priťažujúcej okolnosti je skutkovou otázkou a nespadá pod žiadny z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 Tr. por., pričom pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. (nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia) možno podradiť iba tú situáciu, ak súd vo výroku konštatuje danosť niektorej poľahčujúcej alebo priťažujúcej okolnosti, ale v rozpore s tým ju nezoberie do úvahy pri ukladaní trestu pri úprave trestnej sadzby ako to ustanovuje § 38 ods. 2 až 4 Tr. zák., čo nie je tento prípad.

Pokiaľ dovolateľ namieta neaplikovanie § 38 ods. 7 Tr. zák. ohľadom nepoužitia § 38 ods. 5 Tr. zák., tak dovolací súd poukazuje, že podľa ustálenej súdnej praxe (R 26/2020) namietané ustanovenie § 38 ods. 7 Tr. zák. ani nemohlo byť použité, keďže po nadobudnutí účinkov nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2012, sp. zn. PL. ÚS 106/2011, o nesúlade § 41 ods. 2 Trestného zákona v texte za bodkočiarkou s čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky je ustanovenie § 38 ods. 7 Tr. zák. obsoletné, keďže už nedochádza k interakcii medzi § 41 ods. 2 Tr. zák., ktorý zvyšuje len hornú hranicu trestnej sadzby, s § 38 ods. 4 až 6 Tr. zák., ktoré z tam uvedených dôvodov zvyšujú dolnú hranicu trestnej sadzby, a je a priori vylúčené, aby súčasné použitie týchto ustanovení mohlo byť pre páchatel'a neprimerane prísne.

Pokiaľ dovolateľ namieta prísnosť uloženého trestu a neaplikovanie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., tak dovolací súd uvádza, že nepoužitie ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 Tr. zák. podľa ustálenej súdnej praxe (R 5/2011, R 51/2014) nezakladá žiadny dovolací dôvod a posúdenie primeranosti uloženého trestu nespadá pod žiadny z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 Tr. por., resp. pôsobnosť dovolacieho súdu je v tomto smere obmedzená len na posúdenie, či bol trest uložený mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za daný trestný čin nepripúšťa [§ 371 ods. 1 písm. h) Tr. por.], čo nie je prejednávaný prípad. Obvinenému bol uložený trest na samej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody najprísnejšie trestného z posudzovaných trestných činov (tri roky až desať rokov podľa § 172 ods. 1 Tr. zák.) zvýšenej o jednu polovicu podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. (z dôvodu opätovného spáchania zločinu)

spôsobom podľa § 38 ods. 8 Tr. zák. (z rozdielu medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby) vo výmere šesť rokov a šesť mesiacov, čiže bol uložený druh trestu, ktorý zákon pripúšťa v zákonom ustanovenej trestnej sadzbe.

Pokiaľ dovolateľ namieta, že dotknuté meritórne rozhodnutia okresného súdu a krajského súdu nie sú dostatočne odôvodnené a sú arbitrárne s tým, že krajský súd si svojvoľne vykladal a aplikoval trestnoprávne predpisy a nezaoberal sa odvolacou námietkou obvineného, aby mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere troch rokov, tak dovolací súd také skutočnosti nezistil. Okresný súd a krajský súd síce stručne, ale dostatočným spôsobom svoje meritórne rozhodnutia zdôvodnili z pohľadu ukladaného trestu poukázaním na vykonané dôkazné prostriedky a skutočnosti z nich zistené, pričom krajský súd sa v napadnutom uznesení vysporiadal s odvolacími námietkami a výslovne sa vyjadril k otázke výmery uloženého trestu odňatia slobody aj z pohľadu, prečo považoval uložený trest odňatia slobody vo výmere šesť rokov a šesť mesiacov za zákonný a primeraný a prečo nevidel dôvod na aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., resp. ustanovenia § 38 ods. 7 Tr. zák.

Z vyššie uvedeného zároveň vyplýva, že bolo irelevantným poukazovanie dovolateľom na konanie pred okresným súdom (§ 374 ods. 3 Tr. por.), keďže ani v jeho konaní neboli zistené vytýkané pochybenia.

Na základe uvedených skutočností dovolací súd zistil, že podaným dovolaním nebol splnený žiadny dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a preto na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom jednomyselne.

Poučenie:

